

Versos de setembre

PER LO GAITER DEL CALDERS

Â

Com que encara tinc memòria.
permeteu-me, amics lectors,
que recordi un episodi
que vam viure ben galdós
fa uns quants anys aquí, a Manresa,
quan manava el Tripartit
i va tombar la proposta
de la CUP, que alçant el dit,
va fer a tot el consistori.
Demanaven que un carrer
portés el nom d'un gran home,
autèntic capdavanter,
pacifista i democràtic,
que durant la Transició
no va trair mai el poble
i va ser tot un senyor:
en Xirinacs, «el captaire
de la pau», que amb el seu fer
els darrers anys del franquisme
esverava el galliner
i posava el poble en marxa
exigint la llibertat
i no pas l'autonomia
amb què ens han ben enredat.
Volia la independència
i feia vagues de fam
per defensar la gran causa
que avui és el nostre clam.
Van passant els anys i encara
no ha tingut tal distinció.
Manresans, ha arribat l'hora
de la reparació.
No cal pas que el consistori
es vesteixi de parracs,
només cal que amb seny aprovi
dignament que a en Xirinacs,
se'l recordi com pertoca
i deixem de fer el tanoca.

Per l'Onze de Setembre, la Diada,
que enguany sembla que costa d'arribar
ja torno a tenir en dansa l'estelada
i el cap ben disposat a deixar clar

davant del món, a la Meridiana,
que vull ser un home lliure i no un esclau
d'aquesta Espanya borda i tarambana
que no ens admet com som. No sóc babau;

fa dies que m'afaito. N'estic tip!
Adéu, madrastra estèril, que no acceptes
la manera de fer del meu país

d'ençà que ens va sotmetre el rei Felip.
Les lleis mai no podran ofegar els reptes
que et plantegem amb urnes i un somrís.